

'TOEN IK NOG MESSIAS WAS'

www.ditisassen.nl 22 januari 2018 Foto & Tekst: Maurice Vos

Aanstaande zaterdag gaat de theatervoorstelling 'Toen ik nog Messias was' van Kris Vesseur in première. De voorstelling is biografisch en vertelt het verhaal van een jonge vrouw met schizofrenie en bestaat uit dagboekfragmenten, blogs en muziek van de in Assen woonachtige Vesseur.

"Mijn leven is niet vanzelfsprekend. Misschien geldt dat voor ieder mens, maar ik heb het leven tot mijn 20e gezien als iets logisch; een gevolg van mijn geboorte.

Ik was een redelijk makkelijk kind en een vrij moeilijke puber. Toen ik 15 was moest ik voor het eerst in therapie omdat ik mezelf sneed. Misschien was het een symptoom van de ziekte die zich later aan me openbaarde, misschien was het een wanhoopskreet van een puber die nog niet klaar was om het kind zijn achter zich te laten."

Stigma

"Tien jaar geleden werd ik voor het eerst psychotisch. Dat gebeurde eigenlijk van de een op de andere dag; ik werd wakker op die ochtend in 2008 en alles was anders. De wereld had 's nachts besloten zich volledig tegen mij te keren. Ik studeerde destijds HBO muziek en had een vrij goedlopend bandje plus een vriendje. Die laatste raakte ik, vlak voor de opname op de crisisafdeling in Groningen, kwijt door mijn onbegrijpelijke gedrag. Mijn muzikale carrière en studieloopbaan kwamen stil te liggen en toen ik een maand of vijf later weer naar school ging, stuitte ik voor het eerst op een fenomeen dat mijn leven tot nu toe voor een groot deel bepaalt: stigma. Mijn studiegenoten begrepen niet wat er met mij aan de hand was, waar ik al die tijd geweest was en waarom ik me zo raar had gedragen."

Ik hoor ze over me denken. Hoewel ik hun afkeer jegens mij duidelijk waarneem, het is moeilijk te zeggen wie nou precies wat denkt. Hun gedachten overspoelen me in een ongestructureerde golf.
(uit: 'Toen ik nog Messias was')

Schizofrenie

"Aan sommige probeerde ik uit te leggen wat mij overkomen was, hoewel ik het destijds zelf nog allemaal pas half begreep, bij anderen hing ik wilde verhalen op over vakanties in Thailand. Misschien deed ik dat meer omdat ik zelf graag in andere oorden had willen vertoeven, of omdat mijn relatie met de werkelijkheid nog steeds wankel was.

De meeste mensen vonden me raar. En, eerlijk is eerlijk, eigenlijk vond ik mezelf ook raar. Ik kon nog niet goed begrijpen wat er met mij gebeurd was, en zodoende kon ik nog niet goed uitleggen hoe het in mijn hoofd werkte. Ik begon te lezen; verslond boeken over de werking van de hersenen en haar neurotransmitters. Inmiddels kan ik goed uitleggen hoe mijn ziekte – ik kreeg de diagnose schizofrenie – ontstaat, maar het stigma blijft. Zelfs binnen mijn familie zijn er mensen die niet willen of kunnen begrijpen dat ik een hersenziekte heb, en dat ik er net zo min aan wat kan doen als iemand die bijvoorbeeld stottert of astma heeft."

Er wonen spinnen in mijn haar. Dan voel ik ze lopen over mijn wangen. 's Nachts. Mijn haar vangt van alles. Pennen. Vlinders. Ik kan er sleutels in bewaren. Ze drijven me tot op het randje van het verliezen van mijn verstand.

Muzikant, psychoot en ego

"Mijn moeder heeft ook te maken met het onbegrip omtrent mijn aandoening. Zij is theaterregisseuse en toen ik haar begin vorig jaar vroeg of zij mij wilde helpen met het maken van een voorstelling over mijn schizofrenie hoefde ze daar niet lang over na te denken. Samen hebben we mijn teksten, dagboekfragmenten uit mijn opnames en latere blogs, geordend en daar een script van gemaakt. We hebben mijn tekst en mijn muziek opgedeeld in drie rollen, die alle drie een aspect van mijn persoonlijkheid vertegenwoordigen: de muzikant, de psychoot en het ego. De voorstelling gaat over de relatie tussen die drie, hoe zij allemaal vechten om vooraan te staan, en hoe zij niet zonder elkaar kunnen bestaan."

Ik deel de mensheid in in rangen. Theaterrangen. Mijn naasten zitten op rang één. Op de tweede en derde rang zit de rest van de mensheid. Vanuit de coulissen word ik zachtjes aangemoedigd door mijn eerste rang: "Kom op, doorgaan, the show must go on."

Muzikale carrière

"Schizofrenie wordt weleens verward met het hebben van een gespleten persoonlijkheid. Sinds ik het zo duidelijk voor mezelf heb opgedeeld begrijp ik die verwarring beter, maar een psychotisch mens is niet zichzelf, en gedraagt zich dan ook niet zo. De 'gezonde' vrouw in mij lijkt in geen aspect op die psychotische kant. En dan heb je nog de muzikant. Wat dat betreft wordt mijn leven al jaren bepaald door het afwegen van mijn ambities tegen mijn kwetsbaarheden. Mijn muzikale carrière, die stil kwam te liggen toen ik ziek werd, zou ik zo graag weer oppakken, maar optreden kost mij zoveel energie dat ik mijn ambitie om op het podium te staan moet inperken."

Universeel

"De voorstelling 'Toen ik nog Messias was' vertelt mijn verhaal, maar ik hoop dat het universeler is dan dat. Ik hoop meer begrip te kunnen verwerven voor schizofrenie, maar eigenlijk voor alle vormen van geestesziekte. Ik hoop, op mijn manier, bij te kunnen dragen aan het doorbreken van het stigma dat er rust op psychische aandoeningen."

Trots

"Het proces was best slopend en confronterend, maar ook helend. De voorstelling is echt mijn geesteskind geworden. We hebben in Marjolein Inklaar en Barbara de Jong twee fantastische actrices gevonden als mijn medespeelsters en mijn moeder heeft de voorstelling in vrij korte tijd vormgegeven. Ik ben trots op hen, op het eindresultaat, en op mijzelf."

'Toen ik nog Messias was' gaat zaterdag 27 januari in première in theater Vrijdag in Groningen en begint om 20:30 uur. Voor meer speeldata zie de website www.theatergroepmv.nl